

Pamatnolīgums par valsts pārvaldes dokumentu tulkojumu rezultātā ģenerētu tulkošanas atmiņu datu kopīgošanu.

1. IEVADS.

Kopš pirmā noteikumu kopuma par valsts sektora informācijas atkalizmantošanu pieņemšanas 2003. gadā ģenerēto datu apjoms pasaulē ir eksponenciāli palielinājies un vienlaikus tiek ģenerēti un apkopoti jaunu veidu dati.

Tajā pašā laikā mēs esam liecinieki pastāvīgai valodu apstrādes tehnoloģiju attīstībai datu analīzes, izmantošanas un apstrādes vajadzībām.

Šī straujā tehnoloģiju attīstība ļauj radīt jaunus pakalpojumus un lietojumus, pamatojoties uz datu izmantošanu, apkopšanu vai kombinēšanu.

Milzīgie datu apjomi jeb lielie dati, kas savākti ar dažādiem tehnoloģiskiem rīkiem vai iegūti no lielām informācijas kolekcijām dažādos formātos, spēj ģenerēt jaunas zināšanas visdažādākajās nozarēs, bet vienlaikus rada problēmas gan datu īpašniekiem, gan to turpmākai izmantošanai.

Publiskās pārvaldes (PP) iestādes un struktūras, un vienības, kas veido publisko sektoru, ir galvenie tādu datu ražotāji, kas ir ļoti labi izmantojami (dabiskās) valodas apstrādes nozarēs. Publiskās pārvaldes iestādes savu pienākumu izpildes gaitā ģenerē milzīgus datu apjomus. Šo datu lietojums un izmantošana var būt ļoti svarīga gan pašai PP, gan nozarei.

Šo datu lietojums, ko publiskās pārvaldes iestādes īsteno līdz ar datizrāci, lielo datu apstrādes metodēm un dabiskās valodas apstrādes tehnoloģijām, var veicināt publisku lēmumu pieņemšanu un publiskās politikas efektivitāti.

Šis pamatnolīgums ir sagatavots kā ieteikums dalībvalstīm tādu atvērto licenču ieviešanai, kas likvidē iespējamos juridiskos šķēršļus, lai šādu veidu datus iekļautu jaunu zināšanu radīšanā.

Paļaušanās uz šīm licencēm ir kļuvusi par pašreizējo praksi dažādām valdībām, uzņēmumiem un starptautiskām organizācijām, kas rada publiskos datus, konkrēti, uz PDDL, GPL un Creative Commons (CC) metodiku, kur visas tiesības uz datubāzēm tiek atceltas, kā uz piemērotu mehānismu, kas veicina šo lielo datu apjomu izmantošanu un atkalizmantošanu.

2. Kāpēc nepieciešams Eiropas pamatnolīgums par datu kopīgošanas pārvaldību.

lemesli pamatnolīgumam par tulkošanas atmiņu datu kopīgošanu.

2.1. Vispārējā pieeja.

Pamatnolīgums par TMX datu kopīgošanu (Framework **Agreement** on **TMX Data Sharing** — FATDS) nav nedz nejaušs, nedz tikai epizodisks vai metodisks. Gluži pretēji, tā ir atbilde uz vajadzību, kuras pamatā ir dažādas motivācijas. Eiropas publiskās pārvaldes iestādes katru dienu ģenerē tūkstošiem tulkojumu, un šie tulkojumi ģenerē datubāzes, kuru izplatīšana datu formātā jau ir juridiska pilnvara (Atvērto datu Eiropas direktīva).

Ir divi svarīgi punkti, kas atspoguļo to, ka nav pamatvienprātības par atbilstošu regulējumu un to problēmu pārvaldību, kas saistītas ar to datu apmaiņu, kas ģenerēti, tulkojot dokumentus no valsts pārvaldes iestādēm. Šī ir **viena no nozarēm, kas** savā ikdienas darbībā **ģenerē vislielāko** šāda veida **datu apjomu**. Tā ir arī nozare, kas visvairāk iegulda datu glabāšanas infrastruktūrās visā pasaulē. Mēs īpaši koncentrējamies uz datiem, ko ģenerējušas valsts pārvaldes iestāžu dokumentu tulkošanas atmiņas, ņemot vērā administrēto vajadzības un daudzās valodas ne tikai teritorijā vai valstī, bet visās valstīs, kas veido ES.

Ir ļoti svarīgi ievērot ieteikumus par datu atkalizmantošanu un sadarbību valsts pārvaldē. Tikpat svarīgi ir noteikt nosacījumus atkalizmantošanai un savstarpējai izmantojamībai.

Bez šaubām, ka optimālā situācijā dati būtu pilnībā pieejami un to atkalizmantošanai nebūtu vajadzīgas īpašas atļaujas, kā noteikts Eiropas direktīvā par atvērtajiem datiem.

Tomēr, lai pieejamība un atkalizmantošana būtu iespējama, ir nepieciešami noteikti nosacījumi, un tāpēc licences ir nepieciešamas — šajā gadījumā tulkošanas atmiņām jābūt pēc iespējas atvērtākām. Mūsu prioritārais mērķis ir izveidot tādu rīcības sistēmu, kas veicinātu tās plašāku izplatīšanu un atkalizmantošanas spēju.

Ir vairāk nekā ieteicams nevis ģenerēt vairāk licenču veidu, bet, gluži pretēji, vienkāršot veidus, kas ieteikti *Digitālajā programmā Eiropai* (Eiropas Komisija, 2010).

Pašlaik pastāv divas galvenās starptautiskās alternatīvas, kas veicina licenču izmantošanu datu un informācijas kontekstā un kas regulē un veicina brīvu piekļuvi informācijai un tās izmantošanu. Šīs licences ir Creative Commons (CC), Apache 2, GPL un ODC. Creative Commons attiecas gan uz datiem, gan citiem dokumentiem, savukārt pēdējie tiek izmantoti tikai datu jomā. Starptautiskā tendence liecina, ka, lai regulētu datu pieejamības un izmantošanas nosacījumus, tiek izmantoti atvērtu licenču modeļi, kas balstīti galvenokārt uz CC, lai gan ar variācijām, kas pielāgotas katra datu portāla un katras valsts, kurā tās tiek lietotas, raksturojumam.

Tas viss nāk par labu arvien digitālākai pārvaldībai, kura spēj **novērtēt savu darbību ietekmi uz sociālo atdevi no ieguldījumiem**, kas ir tādu darbību mērķis kā Nacionālā un Eiropas centrālā tulkošanas atmiņa (NE CTA) saskaņā ar šo pamatnolīgumu par to datu kopīgošanu, kurus ģenerē tulkošanas atmiņas no publiskās pārvaldes iestādēm tulkotiem tekstiem.

Tāpēc, tā kā pašlaik nav vienprātības par to, kā reglamentēt to tulkošanas atmiņu datu apstrādi, izmantošanu un kopīgošanu, kas ģenerētas, pateicoties valsts pārvaldes iestāžu publikācijām, varētu ierosināt atturēšanās iespēju, atsaucoties uz konkrētiem vispārējiem tiesību aktiem katrā dalībvalstī. Bet labāka alternatīva ir īpašs šī jautājuma

regulējums, kas veidots kā šajā priekšlikumā piedāvātais regulējošis modelis, kura pamatā ir "elastīgi standarti", kas ir vienpusējs un nesaistošs, un tā ir praktiska pieeja, piemēram, PAMATNOLĪGUMS.

FATDS aptver abas procesā iesaistītās puses, PA un pārdevējus. Pirmkārt, tas skaidri parāda, ka tulkošanas atmiņas datu kopīgošanas problēma pastāv, ka tas ir reāli iesaistītajām organizācijām un ka ir jāiejaucas, vienlaikus noraidot pārmērības un ļaunprātīgu izmantošanu. Otrkārt, FATDS ierosina papildu un specifisku regulējumu, kā arī sistemātisku pārvaldību, kas ir elastīga un pielāgojama visām pārvaldes iestādēm, privātiem uzņēmumiem un dalībvalstīm.

Šajā nolūkā, un tas ir ļoti ieteicams un nepieciešams tādas sabiedrības interesēs, kura arvien vairāk ir norūpējusies par to, cik vērtīgi ir tās ģenerētie dati, lai šie dati būtu pieejami atbildīgajam līgumslēdzējam vai centrālajai iestādei katrā dalībvalstī ar katru no tulkošanas pakalpojumu līgumiem, kas tiek īstenoti, padarot pieejamu ne tikai attiecīgā tulkojuma tekstu vai dokumentus, bet arī tulkošanas atmiņu, kas ģenerēta procesa rezultātā.

Tāpat, pateicoties NEC TM datubāzes ieviešanai, ir izstrādāti nosacījumi, lai atvieglotu šo tulkošanas atmiņu atkalizmantošanu, pateicoties to pieejamībai, un jo īpaši, ka uz tām neattieksies tehniski vai juridiski ierobežojumi, kas ierobežo vai kavē šādu atkalizmantošanu.

3. Valsts pārvaldes iestāžu radīto tulkošanas atmiņu datu kopīgošanas problēmas daudzdimensionālitate: FATDS piedāvātā aizsardzība.

Tā šis pamatnolīgums ir juridisks, tas ir paredzēts kā nolīgums, kura īstenošana notiks saskaņā ar katras dalībvalsts pieredzes praksi un procedūrām, kā arī ņemot vērā praksi, kas jau ir izplatīta un nav nezināma pārdevējiem tulkošanas nozarē.

Pamatojoties uz iepriekš minētajiem apsvērumiem, šķiet skaidrs, ka nav iespējams atzīt pamatnostādņus ar tiešu juridisku efektivitāti tā, it kā tie būtu tikai vēl viens Kopienas tiesību akts, šajā gadījumā no autonoma avota, bet nav iespējams arī nenovērtēt tā efektivitāti. Vienošanās ir tikai brīvprātīga, un tā ir stingri atkarīga no parakstītāju tiesībām uzlikt saistības organizācijām.

Tādējādi FATDS, ko saprot kā autonomu nolīgumu, ir drīzāk praktisks instruments, tas ir, vadošu pamatnostādņu kopums, kas nosaka efektīvus noteikumus datu pārvaldībai, centralizācijai un kopīgošanai, un pamatnostādņus ir stingri papildinošs Kopienas un valstu tiesību aktiem.

Šādā veidā nenormatīvs nolīgums, piemēram, FATDS, var būt un tādēļ arī ir noderīgs instruments, lai apvienotu un izskaidrotu to datu kopīgošanu, ko ģenerējušas tulkošanas atmiņas, kuras izveidotas solītāju/pārdevēju darba rezultātā.

Tāpēc FATDS uzdevums ir izskaidrot un precizēt publiskās pārvaldes iestāžu tiesības pieprasīt visus tulkošanas līgumos ģenerētos datus, to īpašumtiesības uz oriģinālajiem tekstiem un tulkošanu kā pakalpojumu, par ko ir noslēgts līgums un atvasināts no oriģināla, atspoguļojot iesaistīto dalībnieku vienprātību, saprotot tās kā iesaistītās puses — no vienas puses, solītāju uzņēmumus (pārdevējus) un, no otras puses, administratīvo struktūru no katras dalībvalsts un, visbeidzot, ES centrālo iestādi, kas tiks noteikta šim nolūkam.

Šajā ziņā jāatceras, ka visakreditētākā šā modeļa konfigurācija vai juridiskuma paradigma liecina par to, ka pastāv instrumenti, kurus, neievērojot tradicionālos tiesību normu veidus, nevar izslēgt arī no tiesību aktu pasaules, un tādējādi arī no obligātuma rakstura, lai paustu to parakstītāju stingro apņemšanos, kas pilda pakalpojumu līgumu, īstenojot savas kompetences saskaņā ar juridiski paredzēto procedūru, lietojot praksē instrumentu, kas piešķirts ar minimālu vai relatīvu juridiskumu.

FATDS pamatsaturs vairāk pievēršas modeļu un pamatnostādņu izveidei, veidojot tipisku reflektīvu tiesību aktu instrumentu.

Galu galā šī FATDS īstenotā regulējuma paradigma koncentrēti atspoguļojas pašlaik ierosinātajās jaunajās pieejās un jaunajās regulācijas un rīcības metodēs, kā arī ES, kas vairāk paļaujas uz instrumentiem, kuri pārveido tiesību normu praksē, nevis ievieš vairāk noteikumu, mūsu gadījumā definējot piekļuvi informācijai, tās izmantošanu un iespējamu atkalizmantošanu datubāzēs, kuras regulē tiesību akti, kā arī ar līgumiem un/vai licencēm.

No EEK puses paziņojums par atvērtajiem datiem un Eiropas Komisijas priekšlikums par grozījumiem veido datu atvēršanas un informācijas tirgus veicināšanas politiku, kuras galvenais mērķis ir apstiprināt Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 17. novembra Direktīvu 2003/98/EK par publiskā sektora informācijas atkalizmantošanu.

Tādēļ mums ir jāveic 2011. gada beigās ieviestās Direktīvas par valsts sektora informācijas atkalizmantošanu pārskatīšana, kas ir daļa no Digitālās programmas Eiropai, tā ir Eiropas Komisijas uzsāktā iniciatīva (2010. gads), kuras mērķis ir atbalstīt tiešsaistes pakalpojumus Savienībā un kuras prioritāte ir publisko datu atvēršana atkalizmantošanai, satura apmaiņas licencēšanas sistēmas vienkāršošana un sadarbības standartu īstenošana.

5. FATDS regulējuma risinājums.

Publiskie dati, kas ir Eiropas Savienības valsts sektora iestāžu rīcībā, ir pakļauti īpašai attieksmei saskaņā ar 2003. un 2013. gada publiskā sektora informācijas atkalizmantošanas direktīvām, kas paredz, ka PP dokumenti ir jādara pieejami sabiedrībai atkalizmantošanai kā "jebkurš saturs uz jebkura nesēja (rakstīts uz papīra vai saglabāts elektroniskā veidā vai arī kā skaņas, attēla vai audiovizuāls ieraksts), kas ir valsts sektora iestāžu rīcībā komerciāliem vai nekomerciāliem mērķiem". Tāpēc vispārīgais princips ir šāda satura brīva pieejamība, un, ja tiek piemērots kāds tarifs, tas "nepārsniedz šo dokumentu reproducēšanas, nodrošināšanas un izplatīšanas robežmaksas" (6.1. pants).

Īsāk sakot, FATDS pamatā ir “ieteikums”, kas balstīts uz minimālo vai relatīvo juridiskumu, pamatojoties uz esošajiem pakalpojumu līgumiem un datiem (tulkošanas atmiņām), kas ģenerēti ex profeso. Šis “ieteikums” ir praktiska instrukcija pienākumam kopīgot datus, kas ģenerēti tulkošanas atmiņu veidā no tulkošanas pakalpojumiem, par kuriem publiskās pārvaldes iestādes noslēgušas līgumus, neatkarīgi no to nesēja vai formāta.

6. Pamat nolīguma saturs: pārvaldības sistēma datu pārsūtīšanai no tulkošanas atmiņām, ko veicina nolīgums.

Tulkošanas atmiņa ir valodas datubāze, kas pastāvīgi glabā profesionāļu ģenerētus paralēlos tulkojumus, lai tos varētu izmantot nākotnē ar mērķi panākt lielāku terminoloģisko un stila konsekveni, kā arī ietaupījumu, ko rada pilnīgas vai daļējas atbilstības starp jauniem tekstiem un veciem tulkojumiem, kas jau ir pabeigti.

Tulkošanas atmiņas ir digitālas krātuves, kas sastāv no teksta rindiņām satura oriģinālvalodā, kam pieskaņots to tulkojums citās valodās. Šos tekstus var arī efektīvi saskaņot pēc tulkošanas vienībām. Tulkošanas vienības, kas tiek glabātas kopā ar to ekvivalentiem, tiek definētas dažādos veidos (pēc frāzes, rindkopas, vārda vai vārdu grupas utt.), segmentācija pēc pieturzīmes, kas iezīmē teikuma beigas, vai rindkopas atgriešanās parasti ir visbiežāk sastopamais atdalītājs pēc noklusējuma datorizētu tulkošanas sistēmu vidē.

Tulkošanas atmiņu (turpmāk tekstā — “TM”) galvenā funkcija ir iegūt pilnīgus vai daļējus ieteikumus vai atbilstības no teikuma un terminu atbilstības. Tulkošanas laikā avota valodas segmenti tiek meklēti TM datubāzē. Ja TM ir segments avota valodā, kas precīzi vai daļēji atbilst, šis segments tiks ieteikts tulkotājam kopā ar tulkojumu, kas izgūts no šīs datubāzes, un jebkuru papildu informāciju, kas saglabāta datubāzē kopā ar segmentu. Datorizēti tulkošanas (Computer-Assisted Translation — CAT) rīki uzrāda līdzības pakāpi (nozārē pazīstami kā *daļējas* atbilstības). Tulkošanas nozarē šīs atbilstības var būt

noderīgas lingvistiem no 50–65% uz augšu, un cenu skalas ir noteiktas arī pūlēm, kas ieguldāmas pilnīgi jaunu frāžu tulkošanā vai citām frāzēm, kurām ir līdzīgi ieteikumi un procentuālās atbilstības vienā un tajā pašā kontekstā. 100% līdzības pakāpe tiek uzskatīta par pilnīgu atbilstību starp pieprasīto teikumu un identisku teikumu datubāzē.

Tulkošanas atmiņu apmaiņas brīvais formāts ir TMX (Translation Memory eXchange), parasti versija 1.4 b. Šis ir DTD (*Document Type Definition*) tipa XML standarts. To izveidoja OSCAR komiteja (Open Standards for Container/Content Allowing Reuse).

Izmantojot TMX formātu, cilvēkiem vai uzņēmumiem ir izdevīgāk sadarboties tulkošanas projektos. TMX formāts arī atvieglo migrēšanu no vienas datorizētas tulkošanas sistēmas uz citu, kas veicina konkurētspēju starp piedāvātajām tehnoloģijām un to pastāvīgu attīstību, lai radītu priekšrocības attiecībā uz konkurentiem. Tāpat kā citi atvērtie standarti, arī šis formāts tika izstrādāts ar mērķi mazināt saderības problēmas, veicināt valodu resursu atkalizmantošanu, vienkāršot datu apmaiņu un tādējādi stimulēt tehnoloģisko inovāciju.

Šī pamatnolīguma mērķis ir izveidot, kā mēs esam labi definējuši, “labas prakses sistēmu”, lai iegūtu Eiropas publiskās pārvaldes iestāžu datus, kas ģenerēti tulkošanas pakalpojumu līgumos, tos organizētu, ieviešot NEC TM programmatūras sistēmu un datu centralizācijas iniciatīvas, ko Eiropas Komisija ir izraudzījusies, lai pieņemtu Protokolu par publiskās pārvaldes iestāžu veikto bilingvālo datu centralizāciju, tās izmantošanu un labumu sabiedrībai kopumā un pašām dalībvalstīm, sniedzot atbalstu katras valsts lielo datu korpusa izveidei nacionālā līmenī un kopīgojot tā daļas, ko katras valsts pārvalde uzskata par atbilstīgām, Eiropas līmenī.

Šajā nolūkā to datu centralizāciju, kas ir valstu datorinfrastruktūru rīcībā, pārvaldīs attiecīgās valsts kompetentā iestāde, piemēram, īpašs Digitālo priekšrocību valsts sekretariāts, vai kompetentā ministrija attiecīgajā dalībvalstī. Ja notiek pievienošanās šim

pamat nolīgumam un ja to nosaka kompetentā iestāde, šos datus augstākā līmenī var kopīgot ar Eiropas Komisijas attiecīgo struktūru (piemēram, ELRC-Share).

Nemot to vērā, pirmais solis būs to datu centralizācija, kas iegūti no tulkošanas atmiņām, kuras valsts līmenī ģenerējušas valsts pārvaldes iestādes, pieņemot šo nolīgumu, un pēc tam un saskaņā ar to, to koplietošana ar Eiropas mēroga struktūru pārējo ES dalībvalstu PA iestāžu labā. Izmantojot NEC TM (National and European Central Translation Memory) programmatūru, tiks nodrošināts ievadizvades (I/O) savienojums pārvaldes iestādēm, kas varēs privāti glabāt savas tulkošanas atmiņas, kas viesotas centrālajā serverī, un kopīgot tās ar personām, kuras nolemj padarīt savu darbu efektīvāku un ekonomiskāku valsts līmenī (parasti tie ir štata tulkotāji vai ārējie tirgotāji), izveidot valsts lielos datus un atlasīt vajadzīgos datus, izmantojot centrālo serveri, kur atrodas Eiropas centrālā tulkošanas atmiņa.

Attiecības ar privātām personām un TMX piešķiršana.

Tulkošanas darbs, ko veic solītāju uzņēmumi (pārdevēji), ir saistīts ar to tulkošanas atmiņu piegādi, ko tie ģenerē, sniedzot savus pakalpojumus. Šajā nolūkā paziņojumā, kas publicēts dalībvalsts, reģiona vai pašvaldības oficiālajā izdevumā, t. i., darbuzņēmēja portālā, būtu jāiekļauj klauzula, kas attiecas uz NEC TM FATDS, tostarp CPV KODU, kas nosaka, KA TULKOŠANAS ATMIŅAS DATI TIKS PIEGĀDĀTI KOMPETENTĀS PUBLISKĀS PĀRVALDES IESTĀDES SERVERIM, lai nākotnē, ja valsts iestāde to paredzētu, tos varētu kopīgot ar Eiropas Komisijas struktūru noteikšanai (ELRC-Share).

Šim nolūkam solītāju uzņēmumi (pārdevēji) piegādās tulkošanas atmiņas, kas ģenerētas kopā ar to darbu, piemērojot principu, kas paredz, ka šim pamat nolīgumam nedrīkst būt atpakaļejošs efekts laikā un ka tikai šis obligātais raksturs darbosies pēc klauzulas pieņemšanas un parakstīšanas, ar kuru tie apņemas kopā ar veikto darbu sniegt to tulkojumus ģenerētos paralēlos datus (TMX vai līdzīgā saderīgā formātā).

7. INTELEKTUĀLAIS ĪPAŠUMS UN DATUBĀZES LIETOŠANAS NOSACĪJUMI

Attiecībā uz intelektuālo īpašumu nevar būt šaubu, ka dati, kas ģenerēti, veicot darbu saskaņā ar līgumu, ar kuru piešķirts attiecīgais tulkojums, ir tikai un vienīgi publiskās pārvaldes iestādes, kas ir tulkojuma sākotnējā teksta autors vai vadītājs, dati.

Nevar ignorēt faktu, ka, ņemot vērā to, ka lielākā informācijas izcelsmes daļa ir valsts pārvaldes iestādes, ir jāpatur prātā arī sabiedrības informācijas atkalizmantošanas un publisko datu atvēršanas regulējums.

Tādējādi izraudzītais solītājs (piegādātājs) piešķirs ekskluzīvi un bez nekādiem laika vai teritoriālajiem ierobežojumiem jebkura veida dokumentu vai datu, kas ģenerēti neatkarīgi no to atbalsta vai formāta, tiesības, izprotot izplatīšanu un pārveidi šajā reproducēšanas tiesību nodošanas procesā.

Tādējādi datus, ko ģenerē šādas tulkošanas atmiņas, izraudzītais pretendents nedrīkst izmantot nekādam ienesīgam nolūkam, un tos var izmantot tikai nolūkā sniegt informāciju, ja tas attiecas uz veicamo darbu.

Intelektuālā īpašuma un datubāzu izmantošanas nosacījumi.

DGT-TM datubāze ir Eiropas Komisijas ekskluzīvs īpašums. Visā šo tiesību aizsardzības periodā Komisija bez maksas un visā pasaulē piešķir savas neekskluzīvās tiesības attiecībā uz visiem izmantošanas veidiem, kas atbilst nosacījumiem, kuri izklāstīti Komisijas 2011. gada 12. decembra Lēmumā par Komisijas dokumentu atkalizmantošanu, kas publicēts Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī L 330, 2011. gada 14. decembris, 39.–42. lpp.

Datubāzes vai tajā iekļauto strukturēto elementu atkalizmantošana jāidentificē atkalizmantotājam, kuram ir jānorāda izmantoto dokumentu avots: tīmekļa vietnes adrese, pēdējās atjaunināšanas datums, kā arī fakts, ka Eiropas Komisija patur īpašumtiesības uz datiem.

Tāpēc šī datubāze ir optimāla, lai sākotnēji izplatītu dalībvalsts NEC TM versiju.

8. DATU AIZSARDZĪBA. REGULAS ES 2016/679 UN REGULAS 2018/1725 PIEMĒROŠANA.

Attiecībā uz personas datiem, kas jāapstrādā, pamatojoties uz to, ka publiskās pārvaldes iestāde un izvēlētais pretendents izpilda līgumu, abām pusēm ir pienākums ievērot turpmāk minētos Vispārīgos datu aizsardzības noteikumus.

Eiropas Parlamenta un Padomes 2016. gada 27. aprīļa Regula (ES) 2016/679, kā arī atbilstība spēkā pašreizējiem valsts tiesību aktiem par datu aizsardzību katrā dalībvalstī, kas pieņem šo pamatnolīgumu, kā arī Eiropas Parlamenta un Padomes 2018. gada 23. oktobra Regula par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Savienības iestādēs, struktūrās, birojos un aģentūrās un par šādu datu apriti.

GALĪGIE SECINĀJUMI.

Publiskajai pārvaldei kā valodu tehnoloģiju nozares veicinātājam, veidojot kopīgas platformas dabiskās valodas apstrādei un automātiskai tulkošanai, kā arī attīstot resursus valsts sektora informācijas atkalizmantošanai (RISP), ir pienākums izstrādāt datu kopīgošanas politiku un likt pamatus, lai šī kopīgošana būtu reāla un efektīva visām procesā iesaistītajām struktūrām, nodrošinot arī to, ka dalībnieki procesā ārpus pārvaldes iegūst apņemšanos parakstīt noteikumu par viņu iepirkumu pieņemšanu, lai uzņemtos piegādāt līdz ar to veikto darbu arī datus, kas ģenerēti to tulkojumos (tulkošanas atmiņas), no tiem visiem veidojot nepārvērtējami vērtīgu valodas resursu kopu.

ATSAUCES. Ferrer-Sapena un citi (2011) rakstā par piekļuvi publiskajiem datiem; Ferrer-Sapena un Peset (2012) par kultūras datu atkārtotu izmantošanu vai Ramos Simón un citi (2012) savā pētījumā par Eiropas datu portāliem.

Atvērto datu licencēšana: praktiska rokasgrāmata Augstākās izglītības finansēšanas padomei Anglijā (Korn and Oppenheim, 2011). Vērā ņemamas ir arī *Rokasgrāmata par atvērto datu licencēšanu* (Open Knowledge Foundation, n.d.) un pamatnostādnes, kas izriet no *Digitālās programmas Eiropai* (European Commission, 2010).